

Medlem af Inatsisartut Akitsinguaq Olsen, Siumut

HER

Svar på § 37-spørgsmål nr. 2012-084 til Naalakkersuisut om hvorvidt eneretslicenser er i overensstemmelse med ILO konvention nr. 169.

4. april 2012
Sagsnr. 2012-060499
Dok. Nr.

Kære Akitsinguaq Olsen

Postboks 1601
3900 Nuuk

Du har i medfør af § 37 i Inatsisartuts forretningsorden stillet følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: isiin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

"Mener Naalakkersuisut at eneretslicenserne i vort land udformes og tildes på sådan en måde, at de er i overensstemmelse med ILO konvention nr. 169 som indeholder følgende bestemmelser?:

Artikel 13, stk. 1:

I forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel i konventionen skal regeringerne respektere den særlige betydning for de pågældende folks kultur og åndelige værdier af deres forhold til de landområder og/ eller territorier, som de besidder eller på anden måde udnytter, og især de kollektive aspekter af dette forhold.

Artikel 14, stk. 1:

De pågældende folks ret til at eje og besidde de landområder, som de traditionelt råder over, skal anerkendes. Desuden skal der, hvor det er hensigtsmæssigt, træffes foranstaltninger med henblik på at sikre de pågældende folks ret til at udnytte landområder, der ikke udelukkende besiddes af dem, men hvortil de traditionelt har haft adgang til at skaffe sig deres udkomme og udøve traditionelle aktiviteter. [.]

Artikel 15, stk. 1:

De pågældende folks ret til naturressourcer i forbindelse med deres landområder skal særligt sikres. Disse rettigheder omfatter disse folks ret til at deltage i udnyttelsen, forvaltningen og bevaringen af disse ressourcer."

Jeg har forstået dit spørgsmål på den måde, at det drejer sig om tilladelser med eneret til efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer meddelt af Naalakkersuisut efter råstofloven.

Den danske regering tilkendegav i en erklæring i tilknytning til ratificeringen af ILO konvention 169, at der kun findes ét oprindeligt folk i Danmark, nemlig Inuit – den oprindelige befolkning i Grønland. I erklæringen redegøres for retstilstanden i Grønland, herunder at det offentlige har ejendomsretten til jorden. Det erklæres således, at den nævnte retstilstand, hvorefter Hjemmestyret (nu Selvstyret) har den fulde bestemmelsesret over jorden fuldt ud tilgodeser de hensyn, der ligger bag artikel 14, nemlig at den oprindelige

befolknings bestemmelsesret over de områder, de traditionelt besidder, bliver respekteret.

Dette blev anerkendt i den afgørelse, der blev truffet i ILO i 2001 vedrørende spørgsmålet om befolkningen i Uummannaq (Thule) skulle betragtes som et særligt oprindeligt folk i konventionens forstand. ILO fandt, at der ikke var grundlag for at betragte indbyggerne i Uummannaq som et folk forskelligt og afgrænset fra andre grønlandere. ILO fandt videre at det land, som traditionelt har været beboet af Inuit, har været identificeret som hele Grønlands territorium. ILO fandt derfor at en opsplitning af befolkningen i Grønland i særlige definerede undergrupper, der skulle nyde særlige rettigheder under ILO konventionen, ikke ville være i overensstemmelse med den kollektive ejendomsret til jorden baseret på tradition og bekræftet ved den faktiske myndighedsudøvelse fra Grønlands myndigheders side.

Indførelse af selvstyre og overtagelse af ejendomsretten til at råde over og udnytte råstofferne i den grønlandske undergrund indebærer, at de hensyn og rettigheder, som ILO konvention 169 skal beskytte bliver tilgodeset.

Med indførelse af selvstyret den 21. juni 2009 blev det overladt til Grønland at fastsætte de generelle rammer for virksomhed på råstofområdet og til at disponere bl.a. i form af tilladelser og bevillinger til forundersøgelser, efterforskning og udnyttelse af råstoffer i undergrunden.

Med ikrafttræden af Inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor overtog Grønland i henhold til selvstyreloven den lovgivende og udøvende magt på råstofområdet og dermed ejendomsretten til at råde over og udnytte råstofferne i den grønlandske undergrund. Grønlands befolknings rettigheder er således sikret gennem selvstyreloven og ved Naalakkersuisuts myndighedsøvelse efter råstofloven på vegne af hele befolkningen.

I råstofloven § 1 stk. 2 er det foreskrevet at alle råstofaktiviteter udføres forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed og i overensstemmelse med under tilsvarende forhold anerkendt god international praksis.

Naalakkersuisut skal således påse at alle disse hensyn er efterlevet ved udformning og meddelelse af eneretstilladelser til efterforskning og udnyttelse af mineraler. Der er dermed ingen uoverensstemmelse i eneretstilladelserne. Dermed vil også de hensyn som ILO konvention nr. 169. skal beskytte være tilgodeset i fuldt omfang.

Med venlig hilsen
Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer

Ove Karl Berthelsen